

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte
judecători

Ursache Petru
Toma Nadejda
Timofti Vladimir
Alerguș Constantin
Moraru Petru

juducînd, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin și de partea vătămată Racu Constantin, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Criuleni din 05 noiembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui

Verdeș Nicu Haralampie, născut la 25.04.1994, originar și domiciliat în s. Izbiște, r-nul Criuleni;

Greco Corneliu Marin, născut de 14.06.1994, originar și domiciliat în s. Cruglic, r-nul Criuleni;

Sandulescu Cristian Gheorghe, născut la 16.07.1994, originar și domiciliat în s. Cruglic, r-nul Criuleni;

Dobrovolschi Ion Boris, născut la data de 14.03.1994, originar și domiciliat în s. Izbiște, r-nul Criuleni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 19.03.2014 – 05.11.2015;*
2. *Instanța de apel: 07.12.2016 – 18.01.2016;*
3. *Instanța de recurs: 28.03.2016 – 07.06.2016.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 05 noiembrie 2015, Verdeș Nicu Haralampie, Greco Corneliu Marin, Sandulescu Cristian Gheorghe și Dobrovolschi

Ion Boris au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal la amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale, în sumă de 20 000 (douăzeci mii) lei pentru fiecare.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Racu Constantin a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion, împreună și prin înțelegere prealabilă, în luna februarie-martie 2013, data exactă nu a fost stabilită, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns pe teritoriul depozitului ce aparține lui Racu Constantin, situat în s. Jevreni, r-nul Criuleni, de unde au sustras 150 corlate de paturi, un motor electric de 30 KW, piese de la strung, 9 boroane, un cântar mare din metal, 3 corpusuri de plug, aparatură de la tractor.

Inculpații Verdeș Nicu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion, împreună și prin înțelegere prealabilă, la data de 25 martie 2013 aproximativ la orele 18.00, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane au pătruns pe teritoriul depozitului ce aparține lui Racu Constantin Alexei, situat în s. Jevreni, r-nul Criuleni, de unde au sustras osia din față de la tractorul IUMZ-61 cu tot cu roți, după care de la locul faptei sau ascuns.

Inculpatul Dobrovolschi Ion, în anul 2013, data și luna exactă în cadrul urmăririi penale nu a fost posibil de stabilit, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Grecu Corneliu, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns pe teritoriul depozitului ce aparține cet. Racu Constantin Alexei, situat în s. Jevreni, r-nul Criuleni, de unde au sustras 35 de butelii de gaz.

Astfel, acțiunile lui Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion au fost reîncadrate din art. 185 alin.(5) Cod penal - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșit de mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, în proporții deosebit de mari*, în baza art.186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșit de mai multe persoane, prin pătrundere în alt locul pentru depozitare*, fiind exclus din învinuire semnul calificativ al infracțiunii de furt - *în proporții deosebit de mari*, deoarece în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare valoarea prejudiciului cauzat în sumă totală de 219 700 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror și de partea vătămată, care au solicitat:

– **Procurorul**, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpații Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.186 alin.(5) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat, că prima instanță incorect a recalificat acțiunile inculpaților în baza art. 186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal, deoarece nu a

dat o apreciere corespunzătoare conform art.101 Cod de procedură penală fiecărei probe prezentate de către acuzatorul de stat, fiindcă cumulul de probe administrate în cauza dată confirmă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiuni prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal.

Totodată, a contestat și blîndețea pedepsei stabilite de către prima instanță, considerînd că aceasta nu va atinge scopul restabilirii echității sociale, corectarea condamnăților, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea acestora, cît și a altor persoane, deoarece nu s-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei.

În opinia apelantului, inculpații trebuie să execute pedeapsa reală cu închisoare pentru infracțiunea săvîrșită.

– **Partea vătămată Racu Constantin**, casarea acesteia, în latura civilă, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie încasată în mod solidar de la inculpații Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Săndulescu Cristian și Dobrovolschi Ion suma prejudiciului material în mărime de 219700,00 lei, cauzată prin infracțiune.

În motivarea apelului a invocat că, nu este de acord cu concluzia primei instanței, care a considerat admisibilă acțiunea civilă a părții vătămate în partea reparării prejudiciului material, însă a lăsat-o fără examinare cu soluționarea în ordinea procedurii civile, deoarece o parte din bunuri au fost restituite și a fost dedusă valoarea acestor bunuri din valoarea bunurilor sustrase.

A menționat că, pe parcursul cercetării judecătorești a înaintat acțiune civilă în procesul penal cu încasarea din contul inculpaților în folosul lui prejudiciul material în mărime de 219700,00 lei, fiind indicat că acest prejudiciu este calculat fără a lua în considerație bunurile care au fost restituite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2016 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de procuror și partea vătămată, cu menținerea hotărîrii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionînd asupra vinovăției inculpaților Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal.

Deși inculpații nu și-au recunoscut vina în săvîrșirea infracțiunii imputate, instanța de apel a conchis că vina acestora a fost dovedită pe deplin prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate în cadrul ședințelor instanței de fond și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, precum sunt:

– declarațiile părții vătămate Racu Cons. și a martorilor Frunze Cons., Simcenco S., Dobrovolschi P.;

– cererea lui Racu Constantin din 14 martie 2013, pe faptul sustragerii bunurilor de către persoane necunoscute a unui motor electric, paturi mici fără a

indica numărul acestora, 200 bucăți de pari de beton (f.d.13, vol. I; f.d. 20, vol. III; f.d.20, vol. IV);

– ordonanță de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 28 mai 2013, și anume, a 59 de corlate de paturi, care au fost ridicate în procesul cercetării la fața locului (f.d.44, vol. I, 65, vol. IV);

– plângerea lui Racu Constantin din 18 aprilie 2013, pe faptul sustragerii bunurilor de către persoane necunoscute, cauzându-i un prejudiciu în valoare totală de 10 000 lei (f.d.56, vol. I);

– procesul - verbal de cercetare la fața locului din 19 aprilie 2013, de unde a fost ridicat un mecanism de forțare a utilajului și un sac cu chei de diferite dimensiuni (f.d.60-61, vol. I, 56-60, vol. IV);

– procesul - verbal de cercetare la fața locului din 19 aprilie 2013, prin care a fost cercetată gospodăria lui Dracinschi Elena și a fost ridicată puntea din față a unui tractor cu roți (f.d.67-71, vol. I, 72-75, vol. IV);

– plângerea lui Racu Constantin din 25 aprilie 2013, prin care solicită să fie trase la răspundere penală persoane necunoscute care au sustras bunuri în valoare totală de 39 800 lei (f.d.99, vol. I);

– procesul - verbal de cercetare la fața locului din 25 mai 2013, prin care a fost supus cercetării depozitul lui Racu Constantin, amplasat în s. Jevreni, r-nul Criuleni (f.d.124-128, vol. I, 22, vol. III);

– factura de expediție din 10 iulie 2004, prin care se confirmă că Racu Constantin a procurat 250 paturi metalice pentru copii în valoare totală de 150 000 lei (f.d.163, vol. I, 62, vol. IV).

Analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond corect a reîncadrat juridic acțiunile inculpaților Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion în baza art. 186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: *„Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, comisă de mai multe persoane, săvârșit prin Pătrunderea în locul pentru depozitare.”*

În acest sens, nu au fost reținute ca plauzibile argumentele invocate de către acuzare cu privire la faptul că instanța de fond nu a apreciat probele conform art. 101 Cod procedură penală, or instanța de apel a reținut că, instanța de fond a examinat cauza minuțios, multilateral, sub toate aspectele și în baza tuturor probelor administrate, justificat a atras concluzia că fapta inculpaților Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal.

Mai mult, instanța de apel a relevat că, instanța de fond din probele materiale anexate de către acuzator rezultă că, partea vătămată în cererile de tragere la răspundere penală indică bunuri în valoare totală de 49 800,00 lei, iar în cererea din 13 martie 2013 indică că i-au fost sustrate un motor electric pe

care în cadrul urmăririi penale îl apreciază la suma de 30 000,00 lei, însă în cadrul ședinței de judecată îl apreciază la suma de 15 000,00 lei, paturi mici fără a indica numărul acestora, care a fost ulterior determinat după numărul de paturi procurate de către partea vătămată în anul 2004 la prețul total de 120 000,00 lei, 200 bucăți de pari de beton pe care îi apreciază la suma de 12 000,00 lei. Deci, din cumulul de probe prezentat de către acuzator rezultă că valoarea unor bunuri (paturi pentru copii) sustrase s-a stabilit în raport cu valoarea lor la data procurării de către partea vătămată - 150 000,00 lei și nu s-a ținut cont de valoarea și interesul comercial a acestor bunuri la momentul săvârșirii infracțiunii.

La fel, din probele acuzării se constată sustragerea a 60 corlate de paturi, ceea ce ar fi 30 paturi și nu numărul de paturi de 250 indicat în factura fiscală din anul 2004, iar prețul indicat în factură de 600,00 lei este pentru un pat, adică corlatele împreună cu plasa metalică, or faptul sustragerii plaselor metalice de la pat nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

Instanța de apel a indicat că, la determinarea valorii bunurilor sustrase, acuzatorul nu a ținut cont de gradul de uzură a bunurilor, or o parte din bunuri erau uzate cu o vechime de zeci de ani și mai mult, iar valoarea lor a fost determinată din declarațiile părții vătămate, fără prezentarea la cauză în instanța de judecată a certificatelor despre valoarea comercială a acestora la momentul sustragerii, și anume: 200 pari din beton la prețul unuia de 60,00 lei, în sumă totală de 12 000,00 lei, un motor electric de 30 KW în sumă de 30 000,00 lei, piese de la strung în sumă totală de 12 000,00 lei, 6 anvelope de la remorcă la prețul anvelopei de 2 000,00 lei, în sumă totală de 12 000,00 lei, 9 borone la prețul uneia de 800 lei, în sumă totală de 7 200,00 lei, un cântar mare din metal la prețul 15 000,00 lei, care pe parcursul urmăririi penale a variat de la 4 000,00 la 15 000,00 lei, 3 corpusuri de plug la prețul unuia de 1 500,00 lei, care au fost puse la valoarea unui plug integral nou, în sumă totală de 4 500,00 lei, aparatură de la tractor în sumă totală de 5 000,00 lei, fără a se concretiza din ce se compune aceasta, osia din față de la tractor IUMZ-61 cu tot cu roți care valorează 2 000,00 lei, 35 de butelii de gaz în sumă de 100,00 lei butelia.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a menționat că, acuzatorul de stat a anexat la cauza penală facturi online Bragazin www.agropiese.md, care atestă prețul unor agregate agricole noi, acestea nefiind incluse în învinuirea adusă învinuiților (Vol. I, f.d. 161, 162).

Astfel, instanța de apel a considerat neîntemeiată și ilegală, și învinuirea adusă inculpaților Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion în partea sustragerii a 6 anvelope de la remorcă la prețul anvelopei de 2 000,00 lei, în sumă totală de 12 000,00 lei, despre care partea vătămată indică că au fost sustrase încă în anul 2011, inculpaților, fiindu-le imputată săvârșirea infracțiunii în anul 2013.

Mai mult, instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond legal și întemeiat a apreciat critic declarațiile părții vătămate Racu Constantin cu privire

la faptul sustragerii de către inculpați a 200 pari din beton, or acesta la diferite etape ale urmăririi penale modifică numărul de pari de beton de la un număr nedeterminat la 80 pari, apoi la 200 pari fără a se indica motivele schimbării declarațiilor, iar declarațiile martorului Dobrovolschi Petru despre faptul că a auzit că Dobrovolschi Ion de rând cu alte bunuri a sustras și pari de beton, fiind apreciată ca o probă indirectă și incertă, care nu concretizează numărul parilor și prețul acestora.

Astfel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a constatat cu certitudine că, valoarea prejudiciului cauzat prin acțiunile inculpaților, și anume de inculpatul Dobrovolschi Ion în sumă totală de 223 200,00 lei, de inculpatul Grecu Corneliu în sumă de 221 700,00 lei, iar inculpații Sandulescu Cristian și Verdeș Nicu în sumă totală de 219 700 lei nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată, și deci argumentele invocate de către partea vătămată cu privire la încasarea în mod solidar de la inculpați a sumei prejudiciului material în mărime de 219 700,00 lei, instanța de apel nu le-a reținut, deoarece afirmațiile părții vătămate în acest sens nu au fost probate.

Deci, nici argumentele invocate de acuzare cu privire la faptul că instanța de fond a omis să indice în sentință prejudiciul cauzat, indicând doar bunurile fără a face referire la sumă, nu au fost reținute de instanța de apel, or, la speța dată instanța de fond a făcut trimitere la sume, acesta fiind apreciată ca 49800,0 lei.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, conform art.126 Codul penal se consideră proporții deosebit de mari dacă valoarea bunurilor, la momentul săvârșirii infracțiunii, depășea 5000 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 100 000,00 lei.

Cât privește argumentele invocate de partea vătămată în latura civilă acestea nu au fost reținute de către instanța de apel, or, de către instanța de fond legal și întemeiat a fost considerată admisibilă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată în partea reparării prejudiciului material în principiu, deoarece o parte din bunuri au fost restituite, iar partea vătămată nu a precizat cu certitudine care anume bunuri au fost restituite și nu a dedus valoarea acestor bunuri din valoarea bunurilor sustrate, și conducându-se de art. 225 alin. (3) Cod de procedură penală, prima instanță corect a admis în principiu acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Verificând legalitatea pedepsei, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Cod penal și le-a stabilit inculpaților o pedeapsă echitabilă și legală pentru infracțiunea săvârșită.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către procuror și partea vătămată.

6.1. Procurorul, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel instanța de apel în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor*

motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, solicită casarea hotărîrii atacate cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

În susținerea solicitării sale recurentul invocă ilegalitatea hotărîrii adoptate de către instanța de apel, care neîntemeiat a menținut hotărîrea primei instanțe în ce privește reîncadrarea acțiunilor inculpaților din art.186 alin.(5) Cod penal în art.186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal, deoarece nici în sentință și nici în decizie nu s-a indicat costul bunurilor sustrase, limitîndu-se doar la enumerarea acestora, fără a concretiza echivalentul bunurilor sustrase pentru fiecare inculpat, pe cînd cele constatate de instanța de judecată că au fost sustrase, depășesc proporțiile prevăzute de art.126 Cod penal.

Menționează că, instanța de apel a reținut că prejudiciul cauzat conform plîngerilor depuse de partea vătămată constituie 49800 lei, cu toate că în sentința primei instanțe nu este constatat prejudiciul cauzat. Astfel, se constată că *instanța de apel, menținînd hotărîrea primei instanțe, nu era în drept să corecteze sau să schimbe cele constatate de instanța de fond.*

În opinia recurentului cumulul de probe administrate în cauza dată și prezentate de către acuzarea de stat în sprijinul învinuirii confirmă pe deplin vina inculpaților de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal. Mai mult ca atît, că partea vătămată în instanța de apel, suplimentar a declarat că sumele indicate de către el în plîngerile depuse personal sunt corecte, deoarece au fost mai multe pătrunderi.

6.2. Partea vătămată Racu Constantin, solicită casarea deciziei instanței de apel, precum și hotărîrea primei instanțe, în latura civilă, și să fie dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel, invocînd aceleași motive ca și în cererea de apel.

7. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) al aceleiași norme, prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțîndu-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel, sunt: dacă fapta reținută ori imputată a

fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele au fost apreciate corect de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărîrea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Reieșind din materialele cauzei și analizînd hotărîrea atacată, Colegiul lărgit reține, că instanța de apel greșit a indicat în decizia sa fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, și anume: „*Prin sentința Judecătoreiei Criuleni din 05 noiembrie 2015, inculpații Verdeș Nicu Haralampie, Grecu Corneliu Marin, Sandulescu Cristian Gheorghe și Dobrovolschi Ion Boris au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de **art. 185 alin. (5) Cod penal...***”, iar ulterior se expune asupra corectitudinii concluziei primei instanțe referitor la reîncadrarea acțiunilor inculpaților din art.185 alin.(5) Cod penal în baza art. 186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal, precum și la fapta constatată de instanța de fond, indicînd fraza: „*Prejudiciul cauzat conform plîngerilor depuse de partea vătămată Racu Constantin constituie 49800,0 lei.*” (f.d.43, vol. V), ceea ce nu corespunde cu fapta constatată de prima instanță (f.d.192 verso, vol. II).

Totodată, Colegiul lărgit concluzionează că nici prima instanță și nici instanța de apel nu au verificat probele administrate pe cauza dată, în vederea stabilirii sumei reale a prejudiciului cauzat părții vătămate, ceea ce contravine practicii judiciare stabilite privind sentința judecătorească, potrivit căruia „*Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă:*

- *descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se: locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii. Dacă infracțiunea a fost săvârșită de două sau mai multe persoane prin înțelegere prealabilă sau de un grup organizat, e necesar să fie expuse acțiunile concrete săvârșite de către fiecare inculpat;*

- *dacă infracțiunea săvârșită a atras după sine un prejudiciu material - specificările: cui i-a fost cauzat prejudiciul, valoarea lui, precum și partea restituită pînă la judecarea cauzei și cea a prejudiciului rămas nerestituit..”*

În acest sens, Colegiul lărgit menționează că, valoarea bunurilor sustrase ca semn calificativ al componentei de infracțiune, care prevede răspunderea pentru sustragere, se determină conform art. 126 Cod penal, care specifică că, se consideră proporții deosebit de mari, proporții mari valoarea bunurilor sustrase, dobîndite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care, la momentul săvârșirii infracțiunii, depășește 5000 și, respectiv 2500 unități convenționale de amendă.

Mărimea prejudiciului cauzat prin sustragere se determină conform prețurilor libere de piață la momentul examinării cauzei. În lipsa datelor cu privire la prețul bunurilor sustrate, valoarea lor poate fi stabilită în baza concluziilor expertizei merceologice, ținându-se cont și de circumstanțele expuse de proprietar.

Colegiul penal menționează că potrivit art. 93 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, și în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză, etc.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Din considerentele menționate, Colegiul lărgit conchide că soluția adoptată de către instanța de apel este contrară prevederilor legale, astfel, instanța de apel, judecînd cauza dată, a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, la care se face referire în recurs, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, deci există temeiul de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul lărgit consideră necesar a casa total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2016, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile legale.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor indicate în apeluri de procuror și partea vătămată, să cerceteze, să verifice și să aprecieze profund probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținînd cont de motivele casării deciziei atacate, de practica

unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art. 434, art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

D E C I D E:

Se admit recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin și de partea vătămată Racu Constantin, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui **Verdeș Nicu Haralampie, Grecu Corneliu Marin, Sandulescu Cristian Gheorghe, Dobrovolschi Ion Boris** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțată integral la data de **07 iulie 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Moraru Petru